

Młodość

Młodość to cztery karminowe plamy
pośrodku ciemnego płótna
karminowe wodze uprząż futrzana czapa
i spodnie okryte jasnym żupanem
zdobionym perłami z góry na dół

Młodość to światło na pięknej twarzy
i srebrnej sierści kochanego konia

przystroiła Młodość rumaka,
wycesała przypięta buńczuk

podziwiałcie

spod jej czapy spływają jasne loki
układają się posłuszne na ramionach
na chwilę

Młodość jest miłością
oczy ma dobre
twarz wrażliwą delikatną
usta lekko rozchylone

już wolno jej mówić
nie boi się niczego
nie zgubiła się w cichej dolinie
zmęczona długą drogą patrzy

oto ja jestem tu

Młodość jest dzika krzykliwa i odważna
w prawej ręce trzyma młot wojenny
dłoń układa w pasie
zgrabnie jak do chodzonego
do pasa przypięta łuk i strzały
karabeli nie dobywa

ile to już wojen za nią
ile przed nią

Młodość nie potrzebuje domu
stąpa przed siebie konno
nad nie swoją rzeką
pod nie swoim wzgórzem
pod niebem bezkresnym
w kolorze jasnej umbry

w oddali za rzeką ludzie
mali starzy
przy ognisku
przed zachodem słońca
ogrzewają swe dusze

Młodość zwraca głowę
jakby chciała zawrócić

„Jeździec Polski”, Rembrandt van Rijn, ok. 1655 r.
autorka wiersza: Lidia Iwanowska-Szymańska

Uczony przy pulpicie

Siedzi starzec przy stoliku.
W brodzie włosów ma bez liku.
Ma zmarszczoną, jasną skórę.
Czoło skrywa myśli chmurę.
Nos czerwony, duży raczej.
Pisał, ma znów dużo pracy.
W prawej ręce trzyma pióro.
Lewą zмага się z naturą,
ściska mocno na kolanie.
Stale pyta: „Co się stanie?
Co zapiszę dziś i jutro?”
(Grzeje w plecy jego futro.)
Patrzy w przyszłość i coś widzi,
i napisać chce to ludziom.
„Co zapiszę, to się stanie.”
„Daj przeczytać nam to, panie!”

„Uczony przy pulpicie”, Rembrandt van Rijn, ok. 1641 r.
autorka wiersza: Lidia Iwanowska-Szymańska

Dziewczyna w ramie obrazu

Stoi w ramie panienczka.
Koralowe ma usteczka,
koralową ma sukienkę.
Prawą rękę, lewą rękę,
ma na ramie ta dziewczyna.
Ramy nie chce, lecz ją trzyma.

Ma na głowie beret czarny
jak malarza beret marny,
jak kapelusz złego grzyba.
On odleci zaraz chyba!

Włosy długie ma po pachy.
Oczy jej nie znają strachu
i poliki ma różowe
po zabawie z lalką nową.

Tłumi uśmiech, temperament.
Zaraz skoczy po atrament
i w dziecięcym ufnym szale
skropi widzów lic owale.

W twoim świecie chce zagościć,
do zabawy skrzyknąć gości,
zrzucić kaftan, beret, pufki,
filuternie skręcić główkę.

Krzyknąć śmiało: „Dość nam granic,
wielkich władzę mamy za nic.
Chcemy bawić się i tyle,
jak koniki, jak motyle!
Chcemy śmiać się i rozmawiać,
śpiewać i po lesie ganiać.
Z ramy wyjdę więc za chwilę.
Pa, malarzu! Pa, najmilej!”

„Dziewczyna w ramie obrazu”, Rembrandt van Rijn, ok. 1641 r.
autorka wiersza: Lidia Iwanowska-Szymańska

ORGANIZATOR

WSPÓLORGANIZATOR

MECENAS MUZEUM

THE FRICK
COLLECTION

**Ministerstwo
Kultury
i Dziedzictwa
Narodowego**

Dofinansowano ze środków Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego w ramach zadania „Pokaz obrazu *Jeździec polski* pędzla Rembrandta van Rijna w Muzeum Łazienki Królewskie”

PARTNERZY WYSTAWY

ZAMEK
KRÓLEWSKI
NA WAWELU

ROYAL TALENS

Sponsorem farb, materiałów plastycznych i artystycznych w strefie „Maluję” i na warsztatach towarzyszących wystawie jest firma Royal Talens, partner wystawy „Królewski Rembrandt. *Jeździec polski* ze zbiorów The Frick Collection w Nowym Jorku”

PATRONI MEDIALNI

Insider

MÓWIĄ WIEKI

POLSKA AGENCJA PRASOWA

 Wernisażeria
100% sztuki, inspirowania & humoru

**TVP
KULTURA**

**TVP
HISTORIA**

**POLSKIE RADIO
RDC**
Rozmowa o Kulturze
25 lat

 **NIEZŁA
SZTUKA**
WWW.NIEZLA SZTUKA.PL

KARMIONE KULTURĄ
kulturalne inspiracje dla dzieci